

Telegrammid. Telegrahtol sõnumite maks on kahesugune: a) põhjendatult, b) maks iga sõna eest. Põhjendatult tuleb Venemaal 15 kop. Maks iga ühe sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) igas Euroopa-Vene maa kohta ja Kaukaasias 5 kop. 3) Kõik-Venemaal 10 kop.

Stempelmargid. 80-ne kopikaline stempelmark tuleb panna: tollikirjade, sündimise-, rütmilise-, laulatuse- ja surmatähtede peale, sile ja paltve- ja laebutuskirjade peale igaske kohtu ees. Wastuse tarwis tuleb veel teine mark à 80 kop. paltvekirjale juurde panna.

Kõikide peale, mis üle 5 rubl. lähevad, on 5 kopikaline stempelmark panna, millest kviitirija oma nime läbi kirjutab.

Tagasiwaade.

Weel lugu aega, ja 19. aastajada on ajamerde kadunud. Müüd ehk on aeg pillu tema peale tagasi heita, et näha, mis head ehk halba ta wanaale omal pial elueal näinud, mis suured sündmused tema sees aset olnud ja, mis launist ja lallist ta oma järeltulijale, kahesümne male aastasajale, päranduseks järele jätab.

19. aastaja hõlul astus Napoleon I. poliitika näitelawale. Ta oli üks kõige suurematest ja waimurikkamast riigimeestest; aga ta sõjamees, kes 19. aastajast oma sarnast otsib. Euroopa pind wõrises tema sammude all. Esimene, kelle kallale ta liipus ja keda ta wõimatus tegi, oli Austria aastal 1805. Preismaa sõltus ta nõndasama maha ja tegi omale teenriks. Hispaania ei suutnud talle vastu panna ja langes Napoleoni wõimu alla. Saksariigiga läis ta ümber nagu oleks tema see päris peremees. Austria keiser pidi Napoleonile oma tütre abikaasaks andma, et tal seaduslik pärija oleks. Ta tahtis uut suurt riiki

ajutada, kus tema sugu põlweist põlweni oleks walitsenud. Kui see plaan temal oleks lörda läinud, kes teab, mis Euroopast siis oleks saanud. Wenemaaga ei elanud Napoleon mitte laua rahus. Kes ei teaks tema suurt sõjapäikist Moskwasse, mille sarnast ajalooist pole leida. Kes teaks küll ütelda, mis maailmast oleks saanud, kui Wenelaste ohwimeel oma pealinna tuhahunifus ei oleks muutnud ja seega Napoleonile wõimatumaks teinud Moskwasse talweforterit wõtta. Wenemaa lumewäljadel ja — andes rauges tema hiiglarammu. Maailm oli peastetud ja Euroopa hakkas jälle enam ja enam toibuma ja wabamalt hingama. Preismaa sai uueste julgust ja ühendas ennast wiimast Wenemaa ja teiste Euroopa riikidega Napoleoni vastu, ja nad salwad tema üle wõimust, raste wõitlemistele all. Napoleoni walitsus oli murtud. Suur maailma wõit oli otsas. Euroopa maksis jälle rahu. Suur Prantsuse lõwi lõpetas oma elu Heelena saarel 1821.

Euroopa wärstid katsusiwad nüüd ta rahwaid endid taaswalitsemisele kutsuda. Wõimuse jagamine wärstide ja rahwaste wahel oli Euroopas pääwaforraal. Wälimine wõitlus oli möödas, sisemine waidlus ja wõitlus algas.

Ei kestnud kaua, seal algaswad a. 1830 mässud Pariisis, Belgias ja Poolas; see halb eestuju pani ta Saksamaa wankuma. Isegi Hispaanias ja Itaalias tõusis meelte ärewus wäga kõrgele. Selle meelte ärewuse tagajärg oli, et rahwad ligi paarkümme aastat rahutumad oliwad, ja waata, aastal 1848 küünalatuul peasis Pariisis uueste mässutulule lahti ja paastutuli selsamal aastal Berlinis. Rahwad püüdisiwad walitsuse ohjast wärstide käest oma lätie saada. Seda nad küll ei saanud; Prant-